

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gl. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravištvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XIV.

V Celovcu, 30. grudna 1895.

Štev. 36.

Vabilo k naročbi.

Približalo se je spet novo leto, to je čas mnogoštevilnih plačil, med katerimi se nahaja tudi naročnina za časnike. Prosimo toraj vse stare naročnike, naj nam še zanaprej zvesti ostanejo, in če mogoče, naj nam pridobijo še kaj novih naročnikov. S tem pomagajo nam, še več pa koristijo istim, ktere na branje navadijo, kajti pošten, krščansko pisan časnik ni samo razvedrilo, ampak tudi šola za javno življenje. Bližajo se nam volitve v državni in deželni zbor, že zavolj tega bi morali č. gg. rodoljubi naš list kar mogoče širiti med ljudstvo, ker le zavedno in v politiki poučeno ljudstvo se dá nagniti na dobro stran in pri njej zvesto ustraja, med tem ko nevedneži vedno omahujejo, ker ne vejo, komu bi verjeli; vsaka sapica jih podere, vsako laž verujejo, v vsako zanjko nasprotnikov se vjamejo. Dokler volilci ne znajo sami ločiti dobro od slabega, resnico od laži, tako dolgo naša stranka ne bo imela trdih tal pod seboj, na ktera bi zamogla zidati. Prosimo tedaj č. gg. rodoljube, naj se ne utrudijo pri nabiranju naročnikov in naročnine, ktero naj blagovolijo kakor do zdaj pošiljati na upravništvo „Mira“. Tisti gospodje ob jezikovnih mejah na Koroškem, ki so dobivali do zdaj po več iztisov, da so jih med ljudstvo delili, naj skušajo od svojih prejemnikov vsaj nekaj naročnine nabrati, kajti „Mirovo“ gospodarsko stanje ni posebno ugodno: po eni strani so nam novi listi na Štajerskem, Kranjskem in Primorskem precej naročnikov odtegnili, po drugi strani pa se našim kmetom vedno slabše godi, da z naročnino le preradi zaostajajo, dokler nismo prisiljeni, jim list ustaviti. Tisti velikodušni rodoljubi, ki so nas skozi vsa leta podpirali z denarnimi darovi in nadplačili, so tudi deloma že opešali, kar jim ni zameriti, če se pomisli, koliko narodnega davka se po naših slovenskih pokrajinah od takih neprenehoma na vse strani pobira.

Vendar zaupamo v Božjo pomoč; On vé, da ima naš list poštene namene in da je Korošcem potreben, zato nam bo gotovo obudil potrebno število velikosrčnih dobrotnikov in nam poslal tudi lepo število navadnih plačujočih naročnikov, da bomo mogli vsaj za silo izhajati.

Srčno zahvalimo slednjič tiste č. g. gospode, ki so nas duševno podpirali z dopisovanjem, ter jih prosimo še nadaljne pomoči.

Naročnina se pošilja najbolje s poštno nakaznico. Moški, manj premožni naročniki na Koroškem, ki so ob enem članovi slovenskega katoliškega političnega društva v Celovcu, ali ki hočejo k društvu pristopiti, zamorejo pri tej priložnosti pridjati še 20 do 50 kr. za to društvo, tako gre vse ob enem in brez dvojnih poštnih stroškov. Saj je „Mirov“ blagajnik ob enem tudi blagajnik političnega društva; on bo poslani denarje že prav razdelil.

Vsem č. gg. naročnikom in naročnicam kličemo: Veselo in srečno novo leto!

Lastništvo in upravništvo „Mira“.

Opomini za volitve.

II. Voliti je dolžnost, prazni so izgovori.

Dokler so liberalci vladali, so marsikaj ukrenili, kar se ne vjema s sveto vero, in mnogo tacega, kar je ljudstvu v škodo. Da se toraj Bogu povrne čast in da se ljudstvu pomaga, zato je volitev ne samo pravica, ampak tudi dolžnost. Če bi prišli Turki ali kaki drugi divjaki v deželo, tedaj bi bili vsi zdravi možje dolžni, da primejo za orožje in branijo domovino, žene, starčke in otroke. Kdor bi iz strahu pobegnil ali se skrnil, tacega moža bi vsi zaničevali. Tudi volitev je vojska, tudi liberalizem je hud sovražnik krščanskega ljudstva; tega sovražnika zamoremo le pri volitvah premagati. Kedar liberalnih poslancev več ne bo, tedaj bo tudi liberalizma konec. Kdor ima volilno pravico, je tedaj svoji domovini dolžen, da pomaga izvoliti dobre poslance. Celó greh ima, kdor se volitvi odtegne, kajti sv. Jakob pravi: „Kdor ima priložnost, kaj dobrega storiti, pa ne stori, mu je greh.“

Da se volitvi odtegnejo, imajo ljudje različne izgovore. Pa mi hočemo v naslednjih vrstah pokazati, da so vsi taki izgovori piškavi in prazni.

Največ je takih, da se volitvi odtegnejo zavolj zamere. Marsikteri ima za soseda kakega liberalca, kateri mu je že večkrat kaj dobrega storil. Da se temu ne zameri in da se tudi krščanskim sosedom ne zameri, ne voli ne belo, ne črno, ampak

ostane doma ali pa nalašč v mesto odide na dan volitve. Tako ravnanje pač ni možato. Če bi bili vsi taki, potem bi dobra stvar nikjer ne zmagala. Takemu bi rekli: zamere pri ljudeh se bojiš, ali zamere pri Bogu pa ne? Tvoja vest ti pravi, da moraš voliti s krščansko stranko; če iz straha pred ljudmi tega ne storiš, se gotovo zameriš Bogu. Tak se tudi moti, če misli, da bo potem mir imel, če k volitvi ne gre. Liberalci porečejo: „Tako daleč smo ga že pripravili, da k volitvi ni šel; prihodnjič ga moramo še bolj obdelati, tako da bo z nami volil.“ Kedar pride potem spet kaka volitev, ga še bolj nadlegujejo in pritiskajo. Kdor je pa trden in možat, da nasprotnikov ne posluša in vselej z nami voli, tak ima mir pred njimi, kajti nasprotniki pravijo: „tega koj pustimo, s tem nič ni opraviti!“

Nekteri se branijo volitve iz napačne ponižnosti. Tak pravi: „Jaz sem le majhen posestnik, jaz sem siromak, moja beseda nič ne velja, naj le drugi volijo, ki so bolj premožni in veljavni.“ Taka ponižnost pa ni na pravem mestu. Ti ne voliš samo zavolj sebe, ampak tudi zavolj cele dežele. Če greš k volitvi, s tem ne iščeš svoje časti, le Bogu boš čast skazal in celemu ljudstvu boš dobro storil, ako pomagaš izvoliti krščanskega poslanca.

Najde se spet kateri, ki pravi: „En sam glas nič ne zaleže, bodo že drugi opravili volitev, če prav mene ni zraven.“ Tudi ta beseda ni prava. Veljala bi le v taki občini, kjer so vsi ene misli in ni nobenih nasprotnikov. Takih občin pa na Koroškem le skoraj nič ni. Le pri Jezeru in v Selah morda ni nasprotnikov, drugodi so pa povsod. V mnogih občinah je naša zmaga tako na vagi, da včasih res le en sam glas odloči. V Prevaljah smo pri zadnjih volitvah zmagali z enim samim glasom večine in ta glas nam je pridobil celih 11 volilnih mož. Tudi v Medgorjah je bil g. provizor voljen z enim samim glasom večine. V Tinjah je moral žreb odločiti, ker ste imeli obe stranki enako glasov. Pri nas je toraj vsaki glas potreben.

Spet drugi se izgovarjajo, da nemale časa. To je čudno, da ravno na dan volitve imajo zmirom tako nujno opravilo, ki se po nobeni ceni ne dá odložiti. Tak izmišljen izgovor rabijo navadno tisti, ki pravega uzroka nočejo povedati. S takimi je težko govoriti, ker niso odkritosrčni.

Pečenka za uboge.

(Povest iz zgodovine mesta Kolina na Reni.)

Veliko mesto Kolin ob Reni ima več far. Ena iz njih je izročena v varstvo sv. Jakoba. Ob koncu dvanajstega stoletja bil je v tej fari za župnika gospod Eberhard, zeló pobožen in usmiljen duhovnik. Na neko soboto leta 1188. je prišla kuharica tega gospoda v mesnico, da kupi mesa za nedeljo. Malo pred njo pa je bila v mesnici županova kuharica, in ko vidi lep kos telečje pečenke na klinu viseti, prašala je, koliko bi celi kos veljal. Mesar jej ceno pové, pa kuharici se je nekoliko preveč zdelo, kajti cena je bila velikemu in lepemu kosu primerna. Da bi je gospa županova ne ozmirjala, češ, da je prevelik kos vzela, tekla je domov prašat. Med tem pa je prišla župnikova kuharica in je tisti kos kupila. Komaj ta odide, pride županova kuharica nazaj in sicer s poveljem, naj tisti kos kupi. Mesar pa jej reče: „Ni ga več, ravnokar ga je kupila in odnesla kuharica št. jakobskega župnika.“ Ko je kuharica to doma povedala, se je gospod župan močno razjezil, kajti bil je zeló napihnjen in prevzet, ob enem pa tudi surov človek. „Kaj?“ je kričal, „pečenko, ki se kolinskemu županu skoro predraga zdi, kupi ta ubogi št. jakobski župnik, ki se hlina velikega svetnika in se dela, kakor bi skoro nič ne jedel! Zdaj se je izdal hinavec! Kaj potrebuje on s svojo kuharico tako velik kos pečenke? Najbrž napravlja velike gostije, da celi dan žrejo in pijejo! Pa jaz mu bom krinko raz obraz potegnili; jutri opoldne grem tje in se povabim na južino;

sem radoveden, kdo še pride, in kaj bomo jedli!“ Drugi dan opoldne je mogočni župan res vzel dva znanca seboj in šel z njima v št. jakobski farovž, ne da bi bil gospodu župniku prej kaj naznanil o svojem prihodu. Župnik se ni malo začudil, ko se mu župan predstavi in reče: „Gospod župnik, danes sem se k Vam na južino povabil in dva prijatelja sem pripeljal seboj, da mi ne bo dolg čas.“ Župnik ni vedel, kaj to pomeni, pa bil je v zadregi, kajti v loncu ni bilo več, ko mesa in juhe za dve osebi, v drugi posodi pa nekaj prikuhe. Pa slednjič si misli: „Jaz bom vzel le malo juhe, kuharica pa naj si pozneje za se kaj družega skuha, tako naj nepovabljeni usiljenci pojedó najino južnico.“ V tem smislu je dal kuharici potrebne ukaze. Župnik reče gostom sest, in kuharica je prinesla na mizo skromno južino, juho s kruhom potem meso in prikuho. Župnik je le kaj malega pokusil, ostalo je vse razdelil med goste, ki ravno niso preveč dobili. Namesto vina je prišla steklenica mrzle vode. Ko so pojedli, izpije župnik čašo vode, vstane in začne moliti zahvalno molitev. Župan pa reče ves nevoljen: „Kaj bote mene za norca imeli? Ali je to vsa južina?“ Župnik reče: „Vsa. Pri meni nikoli ni družega, ko juha, meso, prikuha in voda.“ — „Lažete!“ zavpije zdaj župan, „kje pa je tista pečenka, ki jo je včeraj vaša kuharica kupila, med tem ko se je celó moji kuharici predraga zdela?“ Župnik se je prestrašil nad to besedo, ker ni rad videl, da bi se njegova dobrotljivost razglasila. Vendar je bil svoji lastni časti dolžen, da se opraviči. Zato je rekel županu: „Ker ste že za pečenko zvedeli, moram Vam tudi pokazati, kdo jo uživa!“ Na to je peljal župana

in njegova dva spremljevalca v prostorno dvorano, kjer je pri dolgi mizi sedelo 12 sivolasih starčkov. Jedli so ravno tisto pečenko in krepčali se z dobrim vinom. Župnik pa reče županu: „Tukaj je 12 revnih ubožcev, ki čez teden revščino trpijo, le ob nedeljah in praznikih jih jaz na južino povabim, da se vsaj na Gospodove dni veselijo svojega življenja. Saj jaz za se malo potrebujem, zato pa te uboge starčke v goste vabim.“ Župan si celo gostijo nekoliko ogleda, na enkrat pa reče župniku: „Vi ste govorili o 12 revežih, jaz vidim pa 13 mož.“ Župnik in županova tovarša pa so jih videli le 12. Župan pa je vedno svojo trdil, tako da je moral župnik vsacega s prstom pokazati in z imenom poklicati. Na enkrat reče župan: „Zdaj ste enega preskočili, ki je najboljši in najčastitljivejši med njimi ter ima tako mil in veličasten obraz! Zakaj tega ne zakličete po imenu?“ Župnik pa ga ni videl, in tudi županova tovarša ga nista videla. Med ljudstvom se je utrdila vera, in tudi v cerkvenih bukvah je tako zapisano, da se je sam Gospod Jezus siromakom pridružil in se prevzetnemu županu pokazal, naj bi tisti spoznal, da se pri župniku ni lepo in pravično obnašal.

Iskrice.

Največji zaklad vladarjev je ljubezen podložnikov.

Znamenje plemenitega človeka je, če je srečen, pa ni prevzet. Znamenje pravega kristjana pa je, če je nesrečen, in vendar ne obupa.

Najde se pa tudi tak, ki pravi: „Zakaj bi moral ravno tistega moža za poslanca voliti, ktere ga „Mir“ priporoča? Saj ga še poznam ne, ali je pravi mož ali ne. Tudi nasprotnega kandidata nekteri hvalijo, da je pošten in moder mož; zakaj bi tistega ne smel voliti?“ Kdor tako govori, pač ne pozna političnega življenja. „Mir“ ne postavlja nobenih kandidatov, on priporoča le tiste, ktere si je izbrala cela slovensko-katoliška stranka. Pred deželniimi in državnimi volitvami se navadno zberejo v Celovcu najveljavnejši rodoljubi duhovnega in posvetnega stanja in se pogovorijo, ktere može bi kazalo voliti. Ktere kandidate si ti može izberejo, tiste potem „Mir“ priporoča. Če toraj ti ne poznaš tistega moža, ki ti ga „Mir“ priporoča, moraš pa pomisliti, da ga drugi poznajo, in sicer mora gotovo hvale vreden biti, sicer bi ga ne priporočali najveljavnejši rodoljubi. Če ti pa nasprotnega kandidata hvalijo, da je pošten in moder mož, na te limanice se ne smeš vsesti. Poštenja mu ja nobeden ne jemlje; če bi kradel in goljufal, bi ga zaprli, in bi se ne mogel za poslanca ponujati. Sam za se je lahko pošten, toda če je liberalalec in ga liberalci volijo, potem mora kot poslanec z drugimi liberalci potegniti; da pa liberalni poslanci ne delajo dobrih postav, to ste kmetje menda že dovolj okusili. (Le preberite še enkrat prvi članek!)

Slednjič se še pogosto najde kak volilec, ki pravi: „Kaj bom zmirom k tistim volitvam hodil! Vedno koj volimo in koj volimo, pa ni nič boljše, ampak le vedno hujske!“ Ta nevoljni uzdih je bil do zdaj skoraj da opravičen, ker so imeli liberalci preveliko moč. Oni so imeli vsled krivičnega volilnega reda največ poslancev, in tisti so skrbeli le za se in za bogate ljudi, za gospodo; kmet pa je volil in volil, vendar je bilo njegovih poslancev zmirom premalo, zato niso nič opravili. Zdaj se je pa na bolje zasukalo, ker so tudi po mestih ljudje spoznali, da liberalna vlada nič ne velja, ker tudi mestjane vedno bolj na beraško palico spravlja, med tem ko se ves denar v kase nekterih bogatih Judov steka in nabira. Zdaj tudi po mestih nočejo več liberalcev voliti, zato pa liberalna stranka propada, ona ima zmirom manj poslancev. Pri bodočih volitvah bo že tako oslABLJENA, da njena beseda ne bo nič več veljala. Število krščanskih poslancev bo pa tako narastlo, da bodo oni gospodovali v Avstriji in nam naredili bolj pravične postave. Več bo krščanskih poslancev, prej smemo upati boljših časov, zato se moramo tudi na Koroškem potruditi za dobre volitve.

Avstro-ogerska pogodba.

Znani katoliški časnik „Politische Fragmente“ prinaša zanimiv članek o pogodbi med Avstrijo in Ogersko, iz ktere ga posnamemo glavnejše podatke. Prva pogodba se je sklenila leta 1867. po nesrečni vojski s Prusi in Labi. Ogrri so grozili s puntom, zato se je pogodba sklenila v nekem strahu in na škodo zapadne polovice. Ta pogodba se ponavlja vsakih 10 let, toraj pride spet na vrsto leta 1897. Pri vsaki taki pogodbi smo Avstrijanci spodaj, kajti če naši ne dovolijo vsega, kar Madjari hočejo, grozijo Madjari, da se bodo od Avstrije čisto odcepili in si tudi lastno vojsko napravili. Tega se nekteri viši krogi bojijo. (Med ljudstvom se pa že pogosto čuje glas, da bi najbolje bilo, ko bi se mi Ogrov čisto znebili.) Madjari so se zoper Avstrijo vedno upirali. Prej so se dolgo časa branili, davke plačevati, leta 1866. pa so šli pod Klapko Prusom na pomoč zoper Avstrijo. S tem puntarskim duhom držijo naše ministre v strahu, da v vse privolijo, kar Ogrri hočejo. Že prva pogodba je bila zelo krivična. Avstrija je štela takrat 20 milijonov ljudi, Ogerska pa 15 milijonov. Razmera je bila tedaj 4 : 3, za skupne potrebe (vojaščino itd.) bi po pravici Ogrri morali plačati 3 sedminke, mi pa 4 sedminke; naložilo pa se je nam 70%, Ogrom pa le 30%, od vsacega goldinarja, ki se porabi za vojake, pride na nas 70 kr., na Ogre pa le 30 kr. Še hujska krivica se je nam storila, ko se je razdelil donesek za plačevanje obrestij od skupnih državnih dolgov. Za te obresti se je takrat potrebovalo 130 milijonov na leto. Od teh so Ogrri prevzeli samo 30 milijonov, 100 milijonov pa se je navalilo na naše rame. Tako je ostalo še do danes. Zato se ni čuditi, da Ogerska napreduje, mi pa v revščino lezemo, ker moramo za se in za Ogre plačevati. Za prihodnje leto 1896. moramo Avstrijanci plačati za skupne potrebe 116 milijonov, Ogrri pa le 28 milijonov! Avstrija ima zdaj 24 milijonov prebivalcev, Ogerska pa 18 milijonov, po tej razmeri bi morali za skupne potrebe plačati mi 82 milijonov, Ogrri pa 62. Ker pa le 28 milijonov plačajo, moramo jim mi vsako leto 34 milijonov gld. podariti. V 10 letih naraste to darilo z obrestmi na 430 milijonov. S tako lepim darilom (430 milijonov v 10 letih) potem Ogrri lahko železnice

zidajo in tovarne ustanovljajo, da našo obrtnijo in kupčijo slabijo in spodkopujejo. Iz teh številok bo vsak razvidel, da je mir, ki smo ga l. 1867. z Ogrri sklenili, predrago plačan. Prihodnjič, to je l. 1897., se v tako pogodbo ne moremo več podati. Ogerska je bogata dežela, ima rodovitno zemljo, ima več železnic, ko mi, v novejšem času pa narejajo tam tovarno za tovarno ter nas hočejo tudi v obrtnosti prekositi. Zakaj bi potem Ogrri tako malo plačali? Ogerska nema tako revnih pokrajinj kakor je naša Galicija, ali naša Dalmacija in Istra. Sicer pa imajo Ogrri tudi v politiki, notranji in zunanji, prvo besedo; kar oni hočejo, to velja; če so že toliko mogočni, naj pa plačajo tudi! Avstrija je revna, ona ne more dalje za Ogre plačevati.

Dopisi prijateljev.

Iz Celovca. (Padanje obrestij.) Da obresti na Koroškem padajo, je dobro znamenje. Zahvaliti se imamo za to koroški hranilnici, ki je najprej znižala obresti; njej so sledile hranilnice v Beljaku in Trgu. Koroško hranilnico je pa menda k temu prisilil strah pred hipotečno banko, ki se ima ustanoviti. Tudi slovenska posojilnica v Celovcu je pri zadnji odborovi seji sklenila, znižati obresti: za vloge od 4½ na 4%, za posojila od 5 na 4½%, za posojila črez 500 gld., ki so na prvem mestu uknjižena, na 4¼%. Donesek za posebno rezervo pri uknjiženih posojilih se zniža od 1% na ½%; za menjice ostane 1%. Menjice se morajo zana-prej pri vsakem obroku amortizirati za 10%; to je, vsakega pol leta, kedar obresti plača, mora dolžnik plačati tudi deseti del dolga. Zavolj računov bo posojilnica tri tedne po novem letu zaprta.

Iz Vrbe. (Nekaj od občinske volitve.) Imeli smo dné 14. grudna volitev za občino Vrba ob Vrbskem jezeru. Naš župan — odborniki še tega vedeli niso — je napravil namesto dveh, kakor je bila navada v tej občini, tri volilne razrede. Zakaj da se je to zgodilo, nam do danes še ni povedal, in tako moramo že mi z resnico na dan; zato, ker so se on in njegovi pomagači zbal, da bi mi ne bili zmagali v obeh razredih, in cela liberalna stranka bi bila splavalna po Dravi. Spoznali smo tudi mi, da, ako so trije razredi, mi popolnoma zmagati ne moremo; naša zmaga je le v tretjem razredu, in ta je bila tako sijajna, da so še naši nasprotniki v svojej obupnosti z nami glasovali. V drugem in prvem razredu ni bilo nič upanja, zakaj naši liberalni gospodje so si pridobili pooblastil že davno poprej, predno da smo mi od te spremembe zaradi volilnih razredov kaj zvedeli. Naš župan je mogel oblast že pokazati, ko je naših eden prišel gledat v ime-nik volilcev, „nič ne bote opravili, imam že vsa pooblastila“, je nemu djal. Dobro vedoč, da nič ne pomaga, vendar smo se vdeležili volitve tudi v drugem in prvem razredu, in dobro je bilo, spoznali smo tukaj moža, ja figa moža hočemo reči, ki je bil pred volitvijo cel na naše strani, se za našo stran potegoval in nekaj dni poprej rekel: „Dobro je, da so se Vrbljani razcepili na dve stranki, zdaj bomo že zmagali, zakaj bi pa morali ti liberalci vso občino v rokah imeti?“ Tako navdušeno je govoril naš (?) mož (!) in še na dan volitve se je potegoval za našo stranko, pa ljubi bralci glejte čudež in strmite! Komaj stopi v volilno sobo, zagleda dva učitelja in še nekaj viših glav, njegovo pogumno srce mu pade v hlače, ne v hlače, v janko; in ko se pokliče po imenu, si pusti podati „listek“ od nekega zagrizenega nemškutarja in iz tega listka napoveduje imena — on voli liberalno. O ti sirota ti, da se tako bojiš učiteljev in sploh liberalcev! Ne vemo, zakaj tolikega strahu. Morebiti se ta mož boji, da bi oni ne obiskavali njegove ne daleč od cerkve ležeče gostilne in kramarije, tega se ja ni treba bati, saj liberalci ne hodijo v cerkev in jih je zastoj po maši pričakovati. Po naših mislih ta mož od liberalcev nima posebnega dobička; tega ima od nas slovenskih katoličanov, zoper ktere je volil pri občinski volitvi. To je bila lepa in posebno možka! Mi pa si hočemo to dobro zapomniti.

Iz Djekš. (Naš častni občan.) Minulo je že 23 let, odkar so naš č. g. župnik Andrej Brežan nastopili našo gorato in razstrešeno faro. Hitro so si pridobili ljubezen in spoštovanje nas vseh. Pri vsaki občinski volitvi so bili voljeni v občinski odbor, kteremu zdaj že 22 let pripadajo. Da bi svojemu vzornemu dušnemu pastirju svojo ljubezen in hvaležnost izkazali, imenoval jih je naš občinski odbor v svoji seji dné 30. listopada t. l. ravno na njih god častnim občanom Djekšanske občine. Dal Bog, da bi naš č. g. župnik svoje zdravje zopet pridobili in še dolgo mogli delovati v prid naše fare in občine.

Iz Dunaja. (O govoru poslanca Nabergoja.) Slovenski poslanec Nabergoj je pred kratkim v državnem zboru prav dobro govoril o ža-

lostnih razmerah na Primorskem. Naštel je veliko krivic, ki jih morajo trpeti Slovenci in Hrvatje na Goriškem, v tržaški okolici in v Trstu, ter slednjič v Istri, kako se slovensčina povsodi prezira tako pri državnih uradih, kakor pri tržaškem magistratu. Povedal je, kako se pri sodnijah Slovincem usiljuje laščina ali pa nemščina; da laški porotniki sodijo slovenske zatožence, ker se ne skrbi za to, da bi bilo dovolj slovenskih porotnikov. Kazal je na krivico, da so se slovenske uknjižbe v gruntne bukve prepovedale in morajo imeti laško prestavo poleg sebe, kar je čisto nepotrebno. Tožil je tudi zaradi šol, da Slovenci in Hrvatje v celi deželi nemajo nobene srednje šole; v Trstu še slovenske ljudske šole ne morejo izprositi. Da se nobena reč ne popravi in ne premakne k boljšemu, pride od tod, ker se dunajska vlada vedno ravna le po poročilih tržaškega namestnika in pa mestnih mogotcev, ki so Slovincem sovražni. Smejali so se poslanci, ko je Nabergoj rekel, da bo orientarno vprašanje prej rešeno, nego vprašanje slovenske šole v Trstu, ako bo vlada tako cinčala in le italjansko gospodo poslušala. Ako se vlada že toliko boji laške gospode, da tržaškemu mestu noče ukazati, da slovensko šolo ustanovi, naj pa vlada sama naredi tako šolo na državne stroške; saj tudi za Nemce vzdržuje državne šole, in vendar je slovenskih otrok v Trstu trikrat več ko nemških. Slednjič je predložil resolucijo, naj se za tržaško okolico naredi posebno c. k. okrajno glavarstvo. Resolucija se je izročila proračunskemu odseku. Ako je nova vlada res „pravična“, kakor jo je grof Badeni hvalil, potem Nabergojevega govora ne more in ne sme prezreti. Želeti bi pa tudi to še bilo, da bi primorski poslanci dr. Gregorčič, grof Alf. Coronini, Nabergoj, dr. Laginja in Spinčič ne hodili po stranskih potih in stezicah, hočem reči, naj se ne cepijo v majhne klube in klubčice, kjer ostanejo brez veljave, ampak naj vsi jugoslovanski poslanci svoj lastni klub naredijo, ako pa to ni mogoče doseči, naj se pa povrnejo v Hohenwartov klub. Če ima klub 23 udov, je vladi že večkrat potreben pri glasovanju, in tako se mora vlada na njegove želje ozirati; za en glas ali par glasov se pa nihče ne zmeni.

Iz Dunaja. (Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju. I. Augustinerstrasse 7) je meseca grudna t. l. prejelo razna darila od slovenskih rodoljubov na Dunaju in raznih krajev slovenske domovine. Darovali so na Dunaju: Vč. g. Alojzij Polak, provincijal in župnik vč. gg. oo. minoritov, 3 gld.; gosp. Jernej Andrejka, c. k. ritmojster pri Nj. Veličanstva arsijski tel. gardi, 5 gld.; g. M. Žunkovič, c. in kr. nadporočnik in adjutant pešpolka št. 3, 3 gld.; g. Alojzij Karba, c. k. poštni uradnik, 3 gld.; dr. Jož. Kump, adv. kanc., 3 gld.; Jož. Šavnik, c. k. poštni uradnik, 1 gld.; vč. g. dr. Fr. Sedej, c. in k. dvorni kaplan in ravnatelj v Avguštinaju, 3 gld.; J. A. Kment, posestnik in tovarnar, 5 gld.; g. J. Bahovec, uradnik pri avstr.-ogerski družbi državnih železnic, 3 gld.; g. dr. Jož. Jelenc, vzgojevatelj, 5 gld.; Nevesekdo, 5 gld.; g. J. Ciperle, c. in k. nadporočnik nev. itd., 5 gld.; dr. Jož. vitez Savinšek, veleposestnik itd., 3 gld.; g. dr. Fr. Ploj, tajnik v c. k. finančnem ministerstvu, 6 gld.; g. dr. Anton Primožič, c. k. profesor, 6 gld.; g. dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik, 7 gld.; g. Fr. Svetič, vzgojevatelj, 3 gld.; g. J. P. 8 gld.; g. Jož. Božič, c. k. min. uradnik, nabral v veseli družbi 3 gld. 60 kr.; g. Jož. Šolar, mag. uradnik, poslal mesečni prispevek slovenskih uradnikov v V. okraju dunajskem 3 gld. 50 kr. Dalje so darovali g. Fr. Pavlin, pot. podvzetnik v Ljubljani, 5 gld.; vč. g. Anton Lanjšič, kaplan v Poljčanah, 1 gld.; g. dr. Fr. Jurtela, odvetnik, dež. poslanec itd. v Šmarji pri Celju, 5 gld.; g. France Tomšič, dež. nadinženir v Pragi, 5 gld. — Iskrena bodi hvala vsem gori imenovanim požrtvovalnim rodoljubom. Odbor prosi uljudno za daljna darila. Beda slovenskih visokošolcev je letos uprav nepopisljiva. Meseca vinotoka bilo je 28, listopada 44, grudna 40 prosilcev. V teh treh mesecih je društvo razdelilo 446 gld. 50 kr. Vsem prosilcem pa niti vstreči ni moglo! Darila za to prepotrebno društvo je pošiljati vč. g. dr. Fr. Sedeju, c. in k. dvornemu kaplanu in ravnatelju v Avguštinaju, (Wien, I. Augustinerstrasse 7.)

Politični pregled.

Govori se, da dobimo tri nove ministre, enega za železnice, drugega za Galicijo, tretjega za Češko. — Denarni minister Bilinski je v državnem zboru govoril in rekel, da bo kmetom nekoliko pod pazduho segel; v ta namen bo zemljiški davek znižal za en milijon gld., tudi bo znižal pristojbine pri prepisih posestev, ter da se bo davčna postava kmetom v korist zboljšala. Ob enem se bo povečal tisti zaklad, iz ktere ga se dajejo darila in posojila za zboljšanje zemljišč. No, veliko to ni, pa vendar človeka že dobra volja veseli. Če ho-

čejo kmetu res pomagati, morajo celo vrsto postav čisto predelati. Ker pa denarni minister mnogo denarja potrebuje, hoče povišati borzni in žganjarski davek ter davek od dedščin. To je že prav; bogati Judi na borzi lahko plačajo, žganje pa naj tako podraži, da bo liter dva goldinarja veljal, da ne bo toliko tepežev in pobojev, razuzdanosti in revščine med ljudstvom. Celó na žveplenke (klinčke) misli Bilinski davek naložiti in upa, da bo ta davek, vrgel kakih 4 do 5 milijonov. — Poljedelski minister grof Ledebur je svoj predlog o kmetijskih zadrugah in rentnih domovih nazaj umaknil. To pa zavolj tega, ker misli postavni predlog še nekoliko predelati in zboljšati. — Poslanec Nabergoj je krepko govoril za Slovence in Hrvate na Primorskem. Dr. Lueger je pa žalostne razmere na Ogerskem oostro bičal. — Na Dunaj je prišlo en par sto maloruskih kmetov iz Galicije, da bi se pri svitem cesarju pritožili zoper krivično nasilstvo uradnikov pri zadnjih volitvah. Ta deputacija pa ni bila posebno milostno sprejeta; vsak lahko vgone, kdo je Rusine pri cesarju počrnil.

Med Anglijo in zveznimi državami severne Amerike je navstal resen razpor. Angleži se hočejo polastiti enega kosa neodvisne države Venezuele, tega pa Amerikanci ne pustijo ter že močno s sabljo rožljajo. Za Angleže bo bolj pametno, da odjenjajo. Irci v Ameriki se take vojske veselijo in ponujajo ameriški vladi 100.000 mož v pomoč zoper Angleže. — Na Turškem se še ni dosti spremenilo. Poboji med kristjani in mohamedanci se nadaljujejo. Turška vlada je sicer razposlala nekaj vojske po raznih pokrajinah, pa to menda ne bo dosti izdalo. — Lah, ki so bili v Afriki tepeni, hočejo 20 milijonov lir na posodo vzeti, da bodo vojsko z Abesinci nadaljevali.

Gospodarske stvari.

Konjsko mesó. V nekem berlinskem časniku je objavil grof H. Beringer občiren članek o konjskem mesu kot hrani. Priporoča prebivalcem konjsko meso in med drugim pravi: Čisto nevtemeljen, da aboten je predsodek, kateri dozdaj večini ljudi brani, da ne jedó konjskega mesa. Nihče gotovo ne vé in ne zna si razjasniti, zakaj prav za prav mu ne tekne konjsko meso. Nasproti pa vsak vé in trdi, da je konj najznačajnejša žival in da je izmed vse domače živine, kar se tiče živeža, najbolj izbirčen. Konj je le dobro, zdravo krmo ter pije le čisto vodo; konj bi rajše od lakote poginil, predno bi snedel razne na pol zgnjile reči, ktere se včasih predlagajo goveji živini in svinjam. Med konjskim in med govejim mesom je, kar okus zadene, le majhen razloček, tako, da se včasih kot goveje rabi ter vživa. Nevedé smo že vsi večkrat jedli konjsko meso in jémo večkrat z velikim tekom čisto enako meso iz oslov in mul v pristnih laških salamah. To je samo od vzgoje vcepljen predsodek, zakaj da konjskega mesa ne jémo. Enako se je godilo v preteklem stoletju krompirju. Tu je bil vsaj izgovor: ljudje so se krompirja bali. Razširila se je namreč takrat govorica, da krompir napravlja mrzlico, da vničuje svet, kamor se vsadi itd. Toda o kakovosti konjskega mesa ne more biti nobene negotovosti in vendar se iz jedilnega listka iztrebljuje. Sè stališča človekoljubja se pa mora obžalovati, da se milijoni ljudij borno preživljajo s krompirjem in drugimi malo redilnimi snovmi, dočim veliko milijonov kil najboljšega in najzdravejšega mesa v zgubo pride. Skušnja in znanstvena razkrojitev je dokazala, da je konjsko meso iz vseh vrst mesá povprečno najbolj redilno. Bouillon (močna juha) iz konjskega mesa je posebno redilen in okrepčevalen; obsega namreč dvakrat toliko redilnih snovij, kot juha iz govejega mesa. Zató se tudi daje v mnogih bolnišnicah konjski bouillon bolnikom, ki so okrepčanja najbolj potrebni. Konjska mast je še mehkejša kot svinjska. Druga dobra lastnost konjskega mesa je, da se dalj časa more ohraniti, naj je že sveže ali skuhano. Najbolj se pa konjsko meso priporoča zavolj tega, ker je najzdravejše, to je nima v sebi toliko boleznij kakor druge vrste mesá. Ker ni konjsko meso priljubljeno, godi se s tem tudi velika škoda národnemu premoženju. Ako bi se konjsko meso več jedlo, imela bi od tega največ koristi — reja konj. Svečan.

Živinski sejmi meseca prosinca.

Dné 13. pros. v Beljaku in Pliberku, 20. pros. v mestu Št. Vidu in 25. prosinca v Št. Pavlu.

Novičar.

Na Koroškem. Nekteri „Mirovi“ dopisniki zahtevajo rokopis nazaj, ako bi se ne sprejel. Te opozarjamo, da stoji na čelu našega lista, da se rokopisi ne vračajo. To bi nam dalo preveč dela in stroškov. — Pogorel je Marko na Blatu pri Rikarji vesi. — V Celovcu so zaprli stavca Ló-

scherja iz Kleinmayrove tiskarne zavolj nekega anarhističnega pisma. — Pri Porečah je drevo padlo na mimo hiteči vlak in razbilo troje oken. — Nove orglje so dobili v Guštanju. — Na Dunaju se je slovesno odkril spomenik koroškega Slovenca dr. Jožefa Štefana. — Velikovsko predmestje v Celovcu prosi za poštno podružnico. — Podobar Progar je izdelal lepe božične jaslice (rojstvo Kristusovo) za cerkev v Grabštanju. — Zadnji sneg je polomil mnogo drevja. — Pravila pliberške hranilnice je vlada potrdila. — Pri Jezeru je umrla v starosti 79. let gospa Marija Muri, soproga rajnega veleposestnika Murija in mati šesterih sinov: posestnikov Jožefa, Anzelma, Franceta (deželnega poslanca), Antona, Ožbalta, Ignacija ter hčere Marije, vdove za rajnim J. Miklavcem p. d. Šerčerjem v Šmihelu. Spoštovana mati poštenih in rodoljubnih otrók naj ostane v blagem spominu. — Dné 15. grudnia t. l. je bil v Opačah pokopan vrli slovenski posestnik in gostilničar Andrej Sorgo po domače Sudlar, izvrsten pevec in tudi vesten član Mohorjeve družbe, v najlepši starosti 28 let. Naj v miru počiva! — Kathreinerjeva deklica, ki jo danes čč. bralcem podamo kot barvano podobico, pripoveduje ob enem resnično dogodbo, ki se je sporočila znani Kathreinerjevi tovarni s sladno kavo, in ki je bila povod, da je to mično podobico narediti pustila.

Na Kranjskem. Pri Lavrici je pogorel mlin za šoto. — V Kranju se bo ustanovil „Gorenjski Sokol.“ Slava! — V Ljubljani se je ustanovila zveza kranjskih posojilnic. — V Št. Vidu pri Ljubljani je zmrznil 52leten mož. — V Zemonu je neznan tat odnesel kmetu Samsi 965 gld. — Na Brunku pri Št. Janžu je nek sprideni 18letni fant ubil in oropal nekega kmeta. — V Kamniku so dovršili most čez Bistrico.

Na Štajerskem. Zaklani preišči se smejo iz Štajerske na Tirolsko spet voziti. — V Celju je zborovala „zveza slovenskih posojilnic.“ Zastopanih je bilo 34 posojilnic. — Grof Pandolfi je kupil veliko posestvo Mislinje za 800.000 gld. — Nova maša je bila včeraj v Št. Lenartu pri Laškem trgu. — V Studenicah snujejo bralno društvo. — V Žalcu se je ustanovil tamburaški zbor. — Železnico iz Velenja v Dravograd pričenejo menda vigradi zidati. — Pošto so dobili pri sv. Ani v Slov. goricah.

Na Primorskem. V Opatiji je vlada ustanovila laško šolo, čeravno je občina čisto hrvatska. V Trstu pa ne naredi slovenske šole, kjer je toliko slovenskih otrók.

Po drugih deželah. Bukvarna Freytag in Berndt na Dunaju (VII. 1.) je izdala lep, barvan zemljevid „Verkehrskarte von Oesterreich-Ungarn“, ki podaja popolen pregled naših železnic. Cena 1 gld. Dobi se po vseh bukvarnah.

Raznoterosti.

Naš proračun. Naša država ima dohodkov 664 milijonov goldinarjev in skoraj ravno toliko stroškov. Največ denarja donašajo: užitninski davek 104 milijone, tobak 58, pristojbine 38, zemljiški davek 36, hišni davek 34, dohodninski davek 30, štempeljni 21, sol 17, pridobninski davek 12, loterija 6 milijonov goldinarjev. Potrosi pa se največ: za obresti od državnih dolgov 158 milijonov in za vojaščino 138 milijonov goldinarjev.

Nenadna smrt pri prisegi. „Hrvatski Branik“ piše: Posestnik Lazar Kuračić, pravoslavne vere, tožil je pri okr. sodišču v Mitrovici neko staro ženo za dolžnih mu 60 gld. V sredo dné 4. t. m. bila je razprava o tej tožbi. Starka je trdila, da ni dolžna Kuračiću niti novčiča, v tem ko je Kuračić trdil, da ima tirjati 60 gld. od nje. In takó naj bi prišlo do prisega. Ko so užgali sveče in je Kuračić pristopil k razpeli, rotila ga je starka, naj ne priseže po krivem. Kuračić se ni zmenil za to; pristopil je k razpeli in položil roko na križ. A ko je izustil besede „Tako mi Bog...“, stresel se je in se zgrudil brez zavesti na tla. Ko so ga sodnijski slugi prinesli na hodnik, bil je že mrtev. Mar ni to očiten dokaz pravične kazni Božje?

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Č. g. Primož Matevžič je postal provizor v Silberggu. — Faro Hohenfeld je dobil tamošnji provizor č. g. Filip Streiner in faro v Nemškem Bleibergu odnotni provizor č. g. Florijan Satz. — Razpisani ste fari: Lölling do 25. in Podgorje do 30. prosinca 1896.

Naznanilo.

Hranilnica in posojilnica v Velikovcu je v svoji odborovi seji dné 11. grudnia t. l. na podlagi člena II. združenih pravil sklenila, obrestno mero od prihodnjega novega leta naprej znižati, in sicer: za hranilne vloge od 5% na 4½%, za posojila na vknjiženje od 6% na 5% in za posojila na menjice od 6% na 5½%.

V Velikovcu, dné 15. grudnia 1895.

Načelnikstvo.

Loterijske srečke od 21. grudnia.

Trst 1 9 45 75 55

Linc 59 50 43 20 77

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	20	6	50
rž	4	65	5	80
ječmen	3	55	4	45
oves	2	35	2	95
hejda	3	40	4	20
tursica (sirk)	3	40	4	20
pšeno	7	—	8	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	85	1	40
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 60 kr. do 2 gld. 90 kr. kisto 1 gld. 60 kr. do 2 gld. 30 kr., slama po 1 gld. 70 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 65 do 68 kr. kila, maslo in puter po 96 do 110 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 35 do 37 gld. stari cent.

Srečno in veselo novo leto

želi vsem svojim častitim kupovalcem iz dežele in mesta, kakor tudi vsem svojim prijateljem in znancem

Fran Sadnikar,
trgovec z železnino v Celovcu. (Burggasse št. 7.)

Jakob Petschounik,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4

zraven gostilne „pri Kleeblatt-u“

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni. — Prodaja tudi vsakovrstno črevljarsko orodje. — Izdeluje in prodaja najizvrstnišo mast in lak za usnje. — Kupuje vsakovrstne živinske kože po najvišji ceni.

IVAN SCHINDLER

Izdelovalec strojev in naprav
v Celovcu, na novem trgu št. 4
izdeli in popravi vsa vrste strojev in naprav
kot so: mlini, žetvonoše, tlačne pogoje,
STROJEVE, SPRAVE, ORODJE, VSAKE VRSTE
ZA KMETIJSKE, OBRTNIJSKE IN POŠTNE NAMEMBE
Cene strojev in naprav so najnižje
Kataloge v slovenski in nemški jezici
Popravilo se prejemajo za najnižjo in najprimernejšo izplačavo.
Odkrivanje posameznih skladnih delov za strojeve vsake vrste.
Najboljše strojeve izdelava v
IVANA SCHINDLER
Izdelovalec strojev
v Nürnbergu pri Dunaju.

Da je letošnje dolensko, kot najzdravejši kislasto

„namizno vino“

(Mahrwein) izvrstne letine, priporočam lastni pridelek, rumene ali rudečkaste barve, po gld. 26,—, lansko po gld. 24,— in primorsko po gld. 21,—, lagleje po gld. 17,— hekto, ter v posodah nad 500 litrov po pol goldinarja ceneje.

„Kranjska vinarna v Ljubljani.“

Pijančljivost

se dá ozdraviti z antibiotinom, kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. Mnogostevilna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo. — Ker zdravilo nema nobenega okusa, zamore se pijancu dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena skatlja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna skatlja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.

Obrazne slike (portre) v oljnatih barvah in vsaki velikosti

izdeljuje udano podpisani natančno po vsakršni fotografiji. Take slike se lepo podajo v okvirih kot olepšava izb in so pripravne kot darila za poroke, godove, rojstvene dni in druge prilike.

Za rajnimi so najlepši in večen spomin.

Slike se naredijo po fotografijah tudi, če so tiste že nekoliko obledele, in celó po takih, kjer je več oseb skupaj fotografiranih. Fotografije se nepoškodovane vrnejo. — Za dobro podobnost (sličnost) se jamči. Tudi slikam podobe svetnikov v vsakršni velikosti.

M. Ogerčnik v Celovcu,
kolodvorske ulice (Bahnhofstrasse) štey. 35.

Občinam na Koroškem

s tem uljudno naznanjamo, da je podpisana tiskarna, vstrežaje želji raznih slovenskih občinskih predstojništev na Koroškem, založila več dvojezičnih slovensko-nemških tiskovin, in sicer:

Poselske knjižice

vsled poselskega reda za vojvodino Koroško z dné 19. sušca 1874 z dodatkom k poselskemu redu. 8°, 65 strani, vezan izvod 12 kr.

Knjižice za občinske doklade,

100 vezanih izvodov za 3 gld.

Postava iz dné 10. rožnika 1894. leta,

s katero se nadatek ali likof kmetijskih poslov uravná. V slovensko-nemški izdaji. 100 komadov 2 gld.

Nadatne izkaznice (likofni listi)

slovensko-nemške, 100 komadov 50 kr.

Mrtvaški ogledni list,

4°, 100 kom. 80 kr.

Spričevalo ubožtva,

folio, 100 kom. 1 gld.

V zalogi ima tudi

pooblastila za volitve v občinski odbor

100 komadov za 80 kr.

Krajnim šolskim svetom

naznanjamo, da ima v zalogi in na prodaj: vabila k sejam krajnega šolskega sveta, 4°, 100 iztisov za 50 kr.;

pozivnice zaradi šolskih zamud

v smislu §§ 27.—29. šolske postave od dné 1. prosinca 1870. l., 4°, 100 iztisov za 50 kr.;

opomine za oglašanje za šolo godnih otrok v smislu § 25. postave od 17. prosinca 1870. l., 100 iztisov za 50 kr.

Za obila naročila se priporoča

tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Beste *Novosti*

List s podobami

DOM IN SVET

Izhajaljubljani
dvakratna mesec

Vsaka številka ima 32 velikih strani,
mnogo slik iz domačih in tujih krajev.

Cena 4gl 20kr., dijakom 3gl 40kr.
naleto.

Najlepši list slov. družinam
v zabavo in pouk.

Opist mest

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

posilja pod jamstvom

in na poskušnjo po najnižjih cenah in pod najugodnejšimi pogoji!

Lito železo, surovo ali prirejeno, za vsakovrstne stroje, bogato ilustrovani 192 strani obsežni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

IG. HELLER, DUNAJ
PRATERSTRASSE № 49.
Preprodajalci se iščejo.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

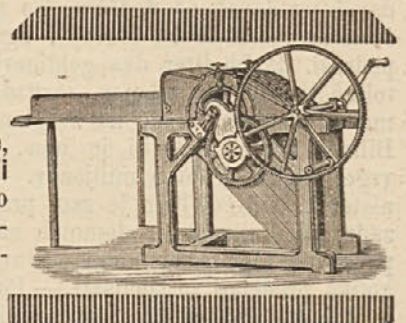
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlegasse šte. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki vodovodi, ki sami vodo gonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobno na levi strani.)

Cenike pošilja zastoj.

Za krmljenje po zimi!

Stroje za prirejevanje krme; rezalnice za slamo, repo in krompir (repico); mline za robkanje in mečkanje; parnice za živinsko krmo, premakljive štedilne kotlaste peči za živinsko krmo itd.

nadalje:

robkalnice za koruzo;

čistilnice za žito;

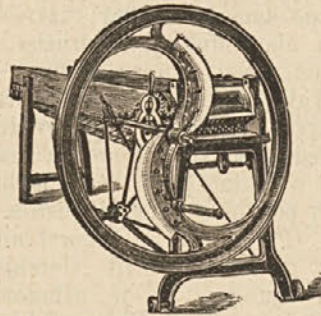
čistilne stroje trijerje;

stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe ali na kolesih, izdeluje v priznani izvrstni sestavi

PH. MAYFARTH in sodruž.

C. kr. izklj. priv. tovarna za kmetijske stroje, livarna in fužina na par, na Dunaju II. Taborstrasse 76.

Ceniki zastoj. — Zastopniki in prekupci se sprejmejo.

Kdor denarja

za novoletna darila noče po praznem potrositi, naj porabi priložnost in naj si naroči

Natančno urejena **zbirka Vindobono**

ki obsega 15 lepih in porabnih rečij za nizko ceno 6 gld. 50 kr. in sicer:

- 1 ura budilnica iz nikla, natančno urejena; nje lice se po noči sveti;
- 1 krasen album za fotografije, z lepo pročelno podobo in niklastimi okovi;
- 1 zrkalo na tri dele, lepo delo, se dá postaviti ali pa obesiti;
- 6 namiznih nožev in vilic po Meissnerjevem načrtu, reše iz pristne jeklene bronovine;
- 2 pozlačeni zapestni gumbi, krasno delo;
- 3 gumbe zavratnice za srajce;
- 1 šaljivo darilo;

2 leti jamstva.

vseh 15 kosov velja le 6 gld. 50 kr.

Malokedaj se ponudi priložnost, za tako majhen denar dobiti toliko pripravnih rečij, porabnih v vsaki družini in primernih za darila. Pošlje pa se ta zbirka tudi proti poštnemu povzetju.

Trgovina Leon Silberberg, Dunaj I. Fleischmarkt št. 5/G.

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje in šivilje: najboljše in najcenejše šivalne stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi železne blagajnice, varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravilja v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

Red za točenje (Schank-Ordnung)

za županstva na Koroškem,

natisnjen v obeh deželnih jezikih (nemško-slovenski) in na željo nekterih občinskih zastopov založen, dobiva se (po 10 kr. iztis) v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu.

PETER MERLIN

„pri zlati krogli“

stara trgovska hiša za tržaško blago in železnino v Celovcu, kosarnske ulice,

priporoča svojo veliko zalogo najboljše kave, sladkorja, petroleja itd. Prodaja tudi dobra vina, rum in druge žgane pijače, barve, izvrstno moko in južno sadje. Nadalje prodaja vsakovrstno orodje in posodo iz železa, pleha, bakra, cina itd. Za poštenost blagá se jamči; cene so nizke.

Za novoletna darila!

Tovarniška zaloga

vsakovrstnih žepnih, stenskih in salonskih ur ter budilcev.

Zlatovina in srebrnina po nizkih cenah in najboljšo blago.

Ure se popravljajo v lastni delavnici, po cení in proti jamstvu.

Fran Fessel, urar,

Burggasse 6, v Celovcu. Bahnhofstrasse 15, nasproti Moserju. v Celovcu. nasproti Zibertu.

Tvrška obstoji od l. 1883.

Na naslov tvrške naj se natančno pazi.

Natorna vina,

dalmatincev, prav dober liter po 15 kr.; tirolec, italijan, oger, rudeče po 18 do 24 kr.; belo po 20 do 26 kr.; istrijanec iz Umage po 22 kr., zelo priporočila vreden za take, ki imajo malo krvi, v sodih 56 litrov več. Za pristnost jamčim. Nadalje priporočam svojo zalogo moke iz I. parnega mlina v Budimpešti v vrečah po 85 kil ter vse drugo tržaško blago, mast, žgane pijače itd. Vse prav dober kup.

Amand Prosen

v Celovcu, kosarnske ulice šte. 24.